

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον,
cú τ' ἀντὶ πατρός, Αἰγιαλεῦ, στρατηλάτης
νέος καταστὰς παῖς τ' ἀπ' Αἴτωλῶν μολὼν
Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδη πατήρ.

1215

ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ συσκιάζοντας γένυν
καὶ χαλκοπληθῆ Δαναΐδῶν ὄρμᾶν στρατὸν
ἐπτάστομον πύργωμα Καδμείων ἔπι.
πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἥξετ' ἐκτεθραμμένοι
σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
κούκ ἔστιν ἄλλως. 'Ἐπίγονοι δ' ἀν' 'Ελλάδα
κληθέντες ὡιδὰς ὑστέροις θήσετε.'

1220

τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.
Θη. δέεσποιν' 'Αθάνα, πείσομαι λόγοιςι σοῖς·
σὺ γάρ μ' ἀπορθοῖς ὕστε μὴ 'ξαμαρτάνειν.
καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ζεύξομαι. μόνον σύ με
ἐς ὄρθὸν ἵστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει
οὕσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.

1225

1230

Xo. στείχωμεν, "Αδρασθ", ὄρκια δῶμεν
τῶιδ' ἀνδρὶ πόλει τ'. ἄξια δ' ἡμῖν
προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.